

der fremkommer, saa stort, at det vil være urigtigt at yde det Hele til Kommunerne, og derfor gaar Lovforslaget ud paa, at Halvdelen skal ydes til Kommunerne og Halvdelen til Statskassen. Men allerede denne Halvdel til Statskassen voldrer ikke saa Vanstueligheder, thi det kan ikke ventes, at en saadan Forøgelse af Statskassens Indtægter vil blive bevilget, med mindre der kommer et andet Forslag, som jo ogsaa allerede er omtalt og anmeldt af den høitærede Minister, nemlig et Forslag om Nedsættelse af Tolden. Men dermed er vi førte ind paa en Kombination med Toldreformen, som jeg anser for i høi Grad vanstuelig, fordi der kan være saa mange forskellige Meninger om den Maade, hvorpaa Tolden skal reformeres og revideres, at jeg frygter for, at der herved skal opstaa Vanstueligheder for dette Lovforslags Gjennemførelse. Jeg skulde derfor tro, at det vilde gaa paa den letteste Maade, naar man tog hvert Forslag for sig og kun tog tre af de sidste Paragrafer i dette Lovforslag, nemlig dem, hvori der siges, at Brændevinsafgiften forhøies paa den og den Maade, og man saa bestemte, at Afgiften deraf skulde tilfalde Kommunerne.

Det var det Eine, jeg vilde bemærke. Det Andet er, at jeg ogsaa vilde ønske, at Afgiften til Kommunerne ikke skulde betales direkte til dem. I Sygekasselovforslaget er det jo nemlig forudsat, at der skal ydes Tilskud til Sygekasserne. Dette Tilskud finder jeg burde ydes af Statskassen paa den Maade, at det ved disse Skatter fremtalte Overstud her udbetaltes til Sygekasserne, hvorefter Resten kunde gives til Kommunen. Derved vilde man naae til en overmaade let og praktisk Ordning i det Hele. Mod den her foreslaede Ordning kan man med Føie indvende, at der er en hel Del Kommuner her i Landet, hvor der ingen Sygekasser er, og at der ingen rigtig Mening er i, at de skulle have overmaade store Bidrag til Understøttelse af Sygekasser og deres Medlemmer, naar de ikke have nogen saadan at støtte, og de heller ikke gjøre Noget for Oprettelse af Sygekasser. Dernæst er der en anden Vanstuelighed. Efter Forslaget om Sygekasser skulle jo de Bidrag, der ydes af Kommunerne, beregnes i Forhold til, hvor mange Medlemmer der have opholdt sig i Kommunen. Men da nu en Mængde af de Folk, der ere Medlemmer af Sygekasser, flytte rundt fra det ene Sogn til det andet, vil det altid være en ganske overordentlig vanstuelig Beregning at gjøre op, hvorlænge han har boet hvert Sted, selv om man siger, at det Sted skal lægges til Grund, hvor han har boet længst; det bliver

en saa kompliceret Beregning, at jeg frygter for, at den vil vise sig umulig. Altsaa jeg mener, at der baade er Vanstuelighed ved Gjennemførelsen af og Ubillighed i den foreslaede Ordning, medens Ordningen vilde blive let, naar det bestemtes, at den Del af Brændevinsafgiften, der tilfalder Kommunerne, skulde udbetales dem efter Fradrag af det Beløb, som Regjeringen i Henhold til Sygekasselovforslaget har udbetalt til Sygekasserne. Hvis man saa optager Olfkatten paa et særligt Lovforslag, er det jo ganske vist, at den kommer til at staa i Forbindelse med Toldreformen, og i den Retning tør jeg vel ikke bestemt udtale mig, men saa meget tør jeg dog sige, at jeg nærer meget lidt Haab om denne Sags Fremme, naar den bringes i Forbindelse med en omfattende Revision af Toldloven. Jeg synes, at der er enkelte Positioner paa Toldloven, som kunde drages med ind her, medens vi forøvrigt forbeholdt en senere Tid Resten, thi jeg nærer Tvivl om, at den nuværende Tid er heldig til en gennemgribende Toldreform. Hvad jeg nærmest mener, at man skulde have Opmærksomheden henvendt paa, er egentlig ikke, som den høitærede Minister ved Fremsettelsen nævnte, saadanne Varer som Kaffe. Efter min Opfattelse spiller det ikke nogen saa væsentlig Rolle, om Tolden paa den er lidt høiere eller lidt lavere; men, hvad jeg sætter Pris paa, er at bidrage til, at Arbejderne kunne faae høiere Fortjeneste — saa kunne de selv vælge, hvad de ville drikke, Kaffe eller Andet — og det kan ske ved at have Tolden paa en Del af de Varer, som ere nødvendige, for at Industri og Haandværk kunne fremmes. Derved synes det mig, at man kommer til at gaa den rette Vej, idet man støtter Industrien og Haandværket i den Retning, hvori de særlig fortjene Støtte. Det kunde man benytte Leiligheden til. Det er muligt, at det behøvede Toldlovsforslag ogsaa vil have Anthyndinger i den Retning, men som sagt, jeg vil foretrække, at disse faa Positioner, som der her er Tale om, fandtes paa dette Forslag. Jeg tænker f. Ex. paa Kul, der er et væsentlig Bidrag til Industriens Fremme, og som i Virkeligheden for en Mængde Arbejdere ogsaa i Egenstaa af Barmemiddel har en saadan Betydning, at det vil være af virkelig Værdi, at Indførselen deraf bliver fuldstændig fri. Jeg vil ogsaa kunne nævne Salt, men det vil være lettere for mange Andre, der mere end jeg ere inde i disse Forhold, at nævne de Varer, hvis Toldfrihed vil være til uvurderlig Nytte for Industri og Haandværk. Men, som allerede omtalt, Principet i Lovforslaget er jeg fuld-